

Κόκκινα από πάτρα ★ μαντηλία

ΕΝΤΥΠΟ ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ #5Α

31/12/2020

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ COVID-19 ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΤΩΝ ΔΗΜΑΓΩΓΩΝ

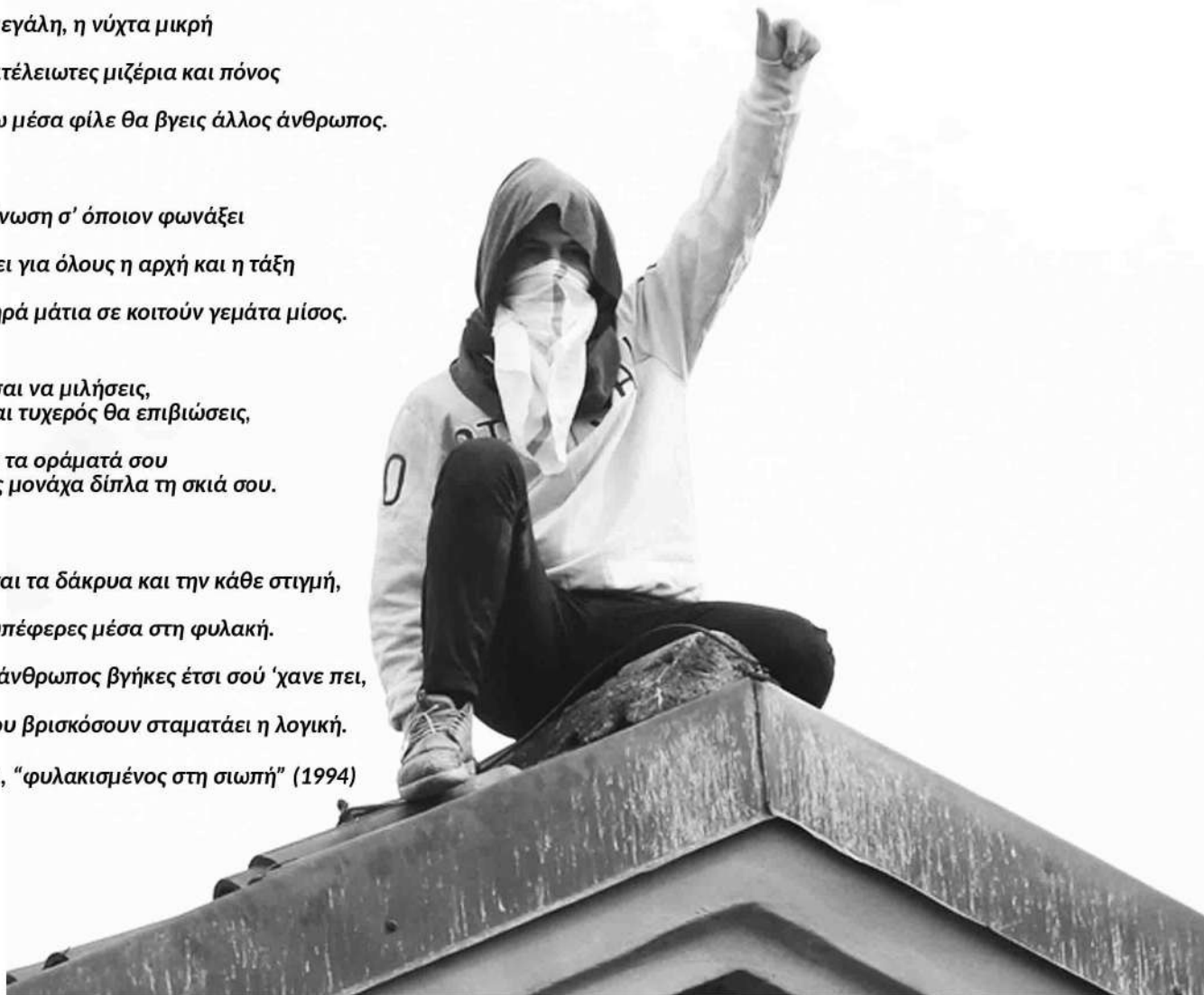
Γύρω σου οι τοίχοι γυμνοί σ' ένα σάπιο κελί
μέρα μεγάλη, η νύχτα μικρή
ώρες ατέλειωτες μιζέρια και πόνος
από δω μέσα φίλε θα βγεις άλλος άνθρωπος.

Απομόνωση σ' όποιον φωνάζει
Υπάρχει για όλους η αρχή και η τάξη
Μοχθηρά μάτια σε κοιτούν γεμάτα μίσος.

Φοβάσαι να μιλήσεις,
αν είσαι τυχερός θα επιβιώσεις,

Ζεις με τα οράματά σου
κι έχεις μονάχα δίπλα τη σκιά σου.

Θυμάσαι τα δάκρυα και την κάθε στιγμή,
πόσο υπέφερές μέσα στη φυλακή.
Άλλος άνθρωπος βγήκες έτσι σου 'χανε πει,
Εκεί που βρισκόσουν σταματάει η λογική.
ΝΑΥΤΙΑ, "φυλακισμένος στη σιωπή" (1994)

Σχετικά με την κατάσταση

στις ελληνικές φυλακές

εν μέσω covid

Σηκώνουμε τα κόκκινα μαντήλια!

Λένε ότι το πρώτο θύμα κάθε πολέμου είναι πάντα η αλήθεια.

Τι διαφορετικό θα περίμενε κανείς από έναν “πόλεμο κατά ενός αόρατου εχθρού”;

Υπάρχει περίπτωση κράτος και κεφάλαιο να μην μας λένε την αλήθεια και να μην δουλεύουν για το καλό μας; Η ιστορία των τελευταίων τουλάχιστον δύο αιώνων μας δείχνει πως ναι. Τα κράτη φυσιολογικά προσπαθούν να επεκτείνουν συνεχώς τα όρια της επιβολής τους και οι επιχειρήσεις της κερδοφορίας τους, σίγουρα όχι για το καλό των εργατών/τριών, όσων δηλαδή από τη δουλειά τους πλουτίζουν τα αφεντικά και από την υπακοή τους συντηρείται το κράτος.

Σε μια εποχή που η κρίση βαθαίνει και εντείνονται οι ανταγωνισμοί μεταξύ διαφορετικών κεφαλαίων και κρατών, κάθε ευκαιρία για πιο εύκολη και γρήγορη αναδιάρθρωση σίγουρα τους είναι ευπρόσδεκτη. Ο νέος κορωνοϊός ήταν μια πρώτης τάξης ευκαιρία για την επιτάχυνση και το βάθεμα της αναδιάρθρωσης. Ένας ιός από γνωστή οικογένεια, που ήταν γνωστό έγκαιρα ότι προκαλεί σοβαρή νόσο μόνο σε συγκεκριμένες πληθυσμιακές ομάδες (περίπου το 50% των θανάτων που αποδόθηκαν στην covid-19 συνέβησαν σε γηροκομεία), και άρα θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί με πολύ ηπιότερα μέσα – με προτεραιότητα την προστασία αυτών των ομάδων.

Αυτοί όμως που έχουν την εξουσία προτίμησαν να τον εκμεταλλευτούν για τους δικούς τους σκοπούς και έτσι στήθηκε ένα ευφύεστατο πλαίσιο τρομοκρατίας, με καμπύλες και αριθμούς, θανατόμετρα και κρουσματόμετρα, που στόχευε στις υγιεινιστικές φοβίες και μέσα στο οποίο ταίριαξαν όλα τα γνωστά στρατο-αστυνομικά μέτρα πειθάρχησης που επιβλήθηκαν στον υγιή (δυνάμει ασθενή!) πληθυσμό, και καμία σχέση δεν είχαν με αντιμετώπιση κάποιας επιδημίας (από την απαγόρευση μαζώξεων και κυκλοφορίας ως τη μερική ποτοαπαγόρευση). Ξαφνικά, λοιπόν, μέσα σε ελάχιστους μήνες οι άνθρωποι παγκόσμια έπαψαν να πεθαίνουν από καρδιακά και εγκεφαλικά επεισόδια, από σχεδόν κάθε άλλη αιτία (ακόμη και από άλλους ιούς) και οι θάνατοι άρχισαν να μπαίνουν σε μια «κοινή δεξαμενή» θανάτων από covid-19.

Ταυτόχρονα, έγινε κοινή συνείδηση σε δισεκατομμύρια ανθρώπους, με την ευγενική και επ’ αμοιβή συμβολή τεράστιων προπαγανδιστικών μηχανισμών (μ.μ.ε.), ότι πρέπει να υπακούν τυφλά στους αφέντες τους (κρατικούς μηχανισμούς και κεφάλαιο), διότι εάν δεν το έκαναν και εξέφραζαν οποιαδήποτε αμφιβολία θα έπεφταν σαν το χαλάζι πρόστιμα, ποινές φυλάκισης, αλλά και η μεγάλη ντροπή που αποτελεί ο στιγματισμός ως «ψεκασμένου», «χριστιανοταλιμπάν», «αρνητή της μάσκας», φοβικού στο 5G και εν τέλει όμοιου με τους πιστούς της «επίπεδης γης». Φτιάχτηκε έτσι το τόσο βολικό για τους δημαγωγούς δίπολο: πιστοί εναντίον άπιστων – όπου άπιστοι σημειώστε «συνωμοσιολόγοι». Ιδού η δεύτερη «κοινή δεξαμενή», εκεί που μεθοδευμένα ρίχνονται όσες/οι αμφισβητούν τη διαστρεβλωμένη πραγματικότητα: αυτή της συνωμοσιολογίας.

Ανασηκώσαμε λοιπόν τα κόκκινα μαντήλια σαν δήλωση και κάλεσμα σε συλλογική κριτική, αντιπληροφόρηση και πράξη από την εργατική πλευρά της ιστορίας και απέναντι στα όσα μας συμβαίνουν. Προσπαθούμε να κατανοούμε τι και γιατί γίνεται και πώς θα το αντιπαλέψουμε, γιατί μόνο για το καλό μας δεν είναι. Ερευνούμε, σκεφτόμαστε, συζητάμε συλλογικά και πράττουμε.

Εν είδει εισαγωγής, κάποιες αρχικές διαπιστώσεις...

Ξεκινάμε με μια κοινότυπη κατ’ εμάς διαπίστωση. Μια γενική διαπίστωση τόσο κοινότυπη, που εδώ και καιρό πια, μόνο οι εξουσίες και οι φίλοι της καραντίνας έχουν συμφέρον να αμφισβητούν (αλλά είπαμε, “τόσο το χειρότερο για την πραγματικότητα”...): **η κρατική διαχείριση της covid-19 σε κάθε πτυχή του κοινωνικού δεν έχει να κάνει με καμία προστασία της δημόσιας υγείας, αλλά η όλη κατάσταση με τον κορωνοϊό χρησιμοποιείται προκειμένου οι εξουσίες να επιβάλλουν ακόμη χειρότερους όρους στις ζωές των από τα κάτω.** Η όποια κατάσταση έχει διαμορφωθεί τους τελευταίους μήνες (και συνεχίζεται...) δεν είναι μια παρένθεση όπου μετά όλα θα επανέλθουν στο περίφημο “φυσιολογικό” (στην προ-covid εποχή), αλλά **ό,τι κερδίζουν τώρα οι εξουσίες θα αποτελέσει μόνιμο κερτημένο τους αν αφεθούμε στην καλή τους διάθεση και δεν αγωνιστούμε ενάντια σε αυτές και τα αφηγήματά τους.** Και ιδιαίτερα αν πιστέψουμε το βασικό τους αφήγημα ότι τα απαγορευτικά μέτρα που επιβάλλονται είναι αναγκαία λόγω της “πανδημίας covid”.

Ειδικά όσον αφορά περιθωριοποιημένες κοινωνικές ομάδες από το ελληνικό κράτος και τους κοινωνικούς του συμμάχους, είναι αναμενόμενο ότι οι ολοκληρωτικές πρακτικές διαχείρισης του ελληνικού κράτους θα εντείνονταν σε αυτές τις ομάδες, για τις οποίες πολλά από τα απαγορευτικά και κατασταλτικά μέτρα με πρόσχημα τον κορωνοϊό (που τώρα εφαρμόζονται ευρύτερα κοινωνικά) ήταν για αυτές μια καθημερινότητα. Για παράδειγμα οι κοινότητες των ρομά μπήκαν από την αρχή στο στόχαστρο συκοφαντούμενες ως “ανεύθυνες” και ότι “διασπείρουν τον κορωνοϊό” και υπέστησαν το πρώτο τοπικό λοκντάουν στη νέα σμύρνη λάρισας βιώνοντας την ήδη υπαρκτή και από τα πριν αστυνομική βία και επιτήρησή εις βάρος τους να πηγαίνει σε άλλα επίπεδα. Ή οι φυλακισμένοι μετανάστες στα hotspots, τα νησιά και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης που για αυτούς δεν υπήρξε καμία χαλάρωση μέτρων και καμία άρση του λοκντάουν (αλλά τους επιβλήθηκαν ακόμη περισσότερες απαγορεύσεις), αλλά και οι μετανάστες που ζουν στο κέντρο της αθήνας.

Αποσπάσματα από το αυτοπαρουσιαστικό κείμενο των κόκκινων μαντιλιών. Ολόκληρο το κείμενο μπορείτε να το βρείτε στην ιστοσελίδα <https://www.redscarves.net/> ή -και- σε χάρτινη μορφή στο πρώτο δελτίο αντιπληροφόρησης των κόκκινων μαντιλιών.

Για επικοινωνία, kokkinamantiliapatra@gmail.com

Και οι δυο αυτές κοινωνικές ομάδες (οι ρομά περισσότερο) έχουν χρησιμοποιηθεί από την κρατική κορονοπροπαγάνδα για τους σκοπούς της, για να προωθήσουν δηλαδή το αφήγημα των “υγειονομικών βομβών” που είναι ανεύθυνες και θα κολλήσουν την υπόλοιπη “υγιή” κοινωνία και για να εφαρμοστούν/δοκιμαστούν πάνω τους μέτρα για ευρύτερη χρήση.

Υπάρχει όμως και μια κοινωνική ομάδα για την οποία δεν έχουν ακουστεί (ευρύτερα κοινωνικά) παρά ελάχιστα τους τελευταίους μήνες, οι κρατούμενοι στις ελληνικές φυλακές. Μάλλον επειδή εκεί αφενός ούτε ο πιο φανατικός υποστηρικτής τους κράτους δε μπορεί να αποσείσει τις 100% ευθύνες του ελληνικού κράτους όσον αφορά τη διαχείρισή τους, και αφετέρου γιατί αυτή η κοινωνική ομάδα δε μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τους δημαγωγικούς σκοπούς που αναφέραμε πιο πάνω (θέλει πολλή φαντασία ακόμα και για τους δημαγωγούς να αποδώσουν “ατομική ευθύνη” στους φυλακισμένους). **Και δεν είναι καθόλου από κάποια τυχαία παράβλεψη που όταν οι ευθύνες του ελληνικού κράτους φτάνουν το 1000% παίζει σε μεγάλο βαθμό σιωπή και θάψιμο.**

Κάπως έτσι ενώ η τρομοκρατία των κρουσμάτων και των θανάτων δίνει και παίρνει όσον αφορά τους εκτός των τειχών για τους προφανείς λόγους τρομοκράτησης του πληθυσμού και δικαιολόγησης/συνέχισης των περιοριστικών μέτρων, στις φυλακές δεν ισχύει το ίδιο. Στις φυλακές δεν ισχύει η τρομοκρατία του κρουσματομέτρου. **Γιατί ενώ έχουν κάθε συμφέρον να κάνουν αβέρτα τεστ στους εκτός των τειχών και να ανακαλύπτουν παντού κρούσματα, δεν ισχύει το ίδιο για τις φυλακές.** Γιατί πολύ απλά μπορεί να προκύψει πίεση στο ελληνικό κράτος και τα καθάρματα των σχετικών υπουργείων να πάρουν μέτρα και αποφάσεις που δε θέλουν (θα πούμε παρακάτω γι' αυτά). Προς επιβεβαίωση του παραπάνω οι πολιτικοί κρατούμενοι στις φυλακές λάρισας Βαγγέλης Σταθόπουλος και Πολύκαρπος Γεωργιάδης αναφέρουν σε επιστολή τους στις 20/12/2020: “... Στη Λάρισα, μετά την ένταση που επικράτησε, ο ΕΟΔΥ αναγκάστηκε να ξεκινήσει τεστ από τις 2 Δεκεμβρίου” ενώ η συνήγορος του Βαγγέλη Σταθόπουλου, Αντωνία Λεγάκη αναφέρει ότι “Μέχρι τα μέσα Νοεμβρίου που επισκέφτηκα τη φυλακή της Λάρισας, δεν είχε γνωστοποιηθεί κρούσμα στη φυλακή, υποτίθεται ότι ήταν καθαρή αλλά φυσικά και δεν ήταν, απλώς δεν είχαν γίνει τεστ...”. Ποιος είπε ότι τα κρούσματα είναι ένας αντικειμενικός τρόπος διαπίστωσης της εξάπλωσης του κορονοϊού και δεν εξυπηρετούν απλά πολιτικές και κρατικές μεθοδεύσεις; Ανάλογη κατάσταση επικρατεί και στις άλλες φυλακές καθώς μόνο τον τελευταίο καιρό διεξάγονται κάποια τεστ αφού πλέον -όσο κι αν συμφέρει/επιθυμεί το ελληνικό κράτος- δε μπορούν να κρύψουν ότι και στις φυλακές υπάρχουν θετικοί στην covid-19. Σε αυτό έχουν παίξει ρόλο και ανακοινώσεις δεσμοφυλάκων όπου ακόμα κι αυτοί κριτικάρουν την κυβέρνηση επειδή έχουν κι αυτοί τα δικά τους συμφέροντα καθώς φοβούνται για την υγεία τους.

Ας το πιάσουμε από την αρχή όμως από τον περασμένο μάρτη.

Από την αρχή της τρομοεκστρατείας στην Ελλάδα κι ενώ το πλειοψηφικά αποδεκτό αφήγημα είναι ότι “ο νέος κορονοϊός θα μας σκοτώσει όλους” και ότι “είναι η μεγαλύτερη απειλή για την ανθρωπότητα”, το ζήτημα των κρατούμενων των ελληνικών φυλακών έμεινε ουσιαστικά εκτός δημόσιου διαλόγου. Αυτό που υπήρχε ήταν οι καθησυχαστικές δηλώσεις της γεν. γραμ. Αντεγκληματικής Πολιτικής Σ. Νικολάου ότι έχουν λάβει όλα τα μέτρα για την προστασία των κρατουμένων. Ποια ήταν αυτά τα μέτρα; Από τις αρχές μάρτη απαγορεύονται όλα τα επονομαζόμενα “ελεύθερα επισκεπτήρια” (οι ανοικτές συναντήσεις κρατουμένων με οικείους τους σε χώρους των φυλακών χωρίς μεγάλους χρονικούς περιορισμούς) κι επιτρέπονται (κι αυτές με περιορισμούς) μόνο συναντήσεις διάρκειας 10-15 λεπτών σε χώρους με γυάλινα φράγματα, απαγορεύεται να λαμβάνουν οι κρατούμενοι δέματα με τρόφιμα ή ρουχισμό ή προσωπικά αντικείμενα (ακόμα και γράμματα!) και φυσικά αναστέλλονται όλες οι (έτσι κι αλλιώς με το σταγονόμετρο) άδειες. Δηλαδή **στέρξη ακόμα και των πιο στοιχειωδών ανθρώπινων δικαιωμάτων “για να μη μπει ο ιός στις φυλακές”, κάτι που πέρα από απάνθρωπο δεν έχει και καμία λογική αφού οι δεσμοφύλακες ούτως ή άλλως συνεχίζουν να βγαίνουν έξω και να ζουν κανονικά.**

Ας δούμε τι δήλωνε η Νικολάου στο Πρώτο Θέμα στις 18/03/2020: “Από την πρώτη στιγμή που η κρίση έκανε την εμφάνισή της, ήδη από τον Φεβρουάριο, αρχίσαμε να λαμβάνουμε μέτρα για τη διασφάλιση της υγείας τόσο των κρατουμένων, όσο και των σωφρονιστικών υπαλλήλων, καθώς αυτό αποτελεί πρώτιστο μέλημά μας. Χρειάστηκε, καθώς κορυφώνεται αυτός ο «πόλεμος», να λάβουμε μέτρα που σε πολλούς «ξένισαν», όπως είναι η απαγόρευση του ελεύθερου επισκεπτηρίου και η απαγόρευση εισόδου ρουχισμού στους κρατούμενους. Αυτά τα μέτρα δεν έχουν τιμωρητικό χαρακτήρα, όπως κάποιοι επιχειρήσαν να προπαγανδίσουν, αλλά καθαρά προληπτικό. Καθώς, δεδομένου του υπερπληθυσμού στα Καταστήματα Κράτησης, αντιλαμβάνεστε ότι οφείλουμε να είμαστε τριπλά προσεκτικότεροι και να δρούμε ακόμα πιο καθοριστικά και άμεσα [σχολ. δικός μας: με όλο το θράσος της εξουσίας το εν λόγω καθάρμα λέει πάνω κάτω ό,τι μας έλεγε το κράτος, οι φίλοι της καραντίνας και οι δημαγωγοί του με τα νοσοκομεία, ότι δηλαδή το σύστημα υγείας, που οι ίδιοι διέλυσαν, δε μπορεί να ανταπεξέλθει, γι' αυτό θα σας φυλακίσουμε στα σπίτια σας. Ένα εξοργιστικό “επιχείρημα” που επιστράτευαν κι αντί να τους πάρουμε με τις πέτρες, έπιασε κοινωνικά γιατί “και τι άλλο να κάνεις;”. Σοβαρά;]

Η Σ. Νικολάου σε στάση “μαντρόσκυλο έτοιμο να επιτεθεί!” σε μια από τις φιλόξενες για τέτοια καθάρματα δημαγωγικές εκπομπές, όπου μάλλον είτε θα ανακοινώνει νέα κατασταλτικά μέτρα στις φυλακές είτε θα λέει ότι όλα βγαίνουν καλώς στις φυλακές.

Η κρατική εξουσία είχε ήδη ετοιμαστεί από το φλεβάρη για το πώς θα διαχειριστεί την κατάσταση στις φυλακές εν μέσω καραντίνας, όχι φυσικά επειδή νοιαζόταν για τις ζωές των φυλακισμένων αλλά για να προλάβει διαμαρτυρίες και εξεγέρσεις από ανθρώπους που διατηρούν ελάχιστες ψευδαισθήσεις ότι το κράτος παίζει να νοιάζεται έστω και στο ελάχιστο για την υγεία και τη ζωή τους. Κι αυτό γιατί πολύ απλά δεν τους αφήνονται και πολλά περιθώρια για τέτοιες ψευδαισθήσεις αφού ζουν καθημερινά στο πετσί τους τι σημαίνει να είσαι στις φυλακές του ελληνικού κράτους. Παρ' όλα αυτά παίζοντας με την ψυχολογία τους, κι επειδή το μαστίγιο των απαγορεύσεων δεν αρκεί για να επιβάλλει η εξουσία αυτά που θέλει, το ελληνικό κράτος πετάει και το καρότο και ανακοινώνει ότι εξετάζει μέχρι και την πρόωρη αποφυλάκιση 1.500 κρατουμένων λόγω κορονοϊού. Διαβάζουμε στην Καθημερινή, 26/03/2020: "Σχέδιο για την αποσυμφόρηση των φυλακών σε περίπτωση εξάπλωσης του κορωνοϊού στα σωφρονιστικά καταστήματα της χώρας έχει επεξεργαστεί η κυβέρνηση. Προβλέπει την πρόωρη αποφυλάκιση έως και 1.500 κρατουμένων, που εκτίουν μικρές ποινές για οικονομικής φύσης εγκλήματα καθώς και όσων έχουν υπόλοιπο ποινής έως 12 μήνες, πλην εξαιρέσεων. Το σχέδιο έχει τη μορφή Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου και σύμφωνα με αρμόδιες κυβερνητικές πηγές, θα τεθεί σε ισχύ μόνο εάν οι συνθήκες το απαιτήσουν." **Το βασικό σε αυτό το άρθρο είναι το "εάν οι συνθήκες το απαιτήσουν". Και ποιός θα το κρίνει αυτό; Το ελληνικό κράτος. Πώς; Με τα περίφημα κρούσματα, τα οποία το ίδιο το κράτος και οι μηχανισμοί του όπως ο ΕΟΔΥ αποφασίζουν αν θέλουν να κάνουν τεστ να τα βρουν ή όχι. Και όπως φάνηκε στην περίπτωση των φυλακών δε νοιάστηκαν ιδιαίτερα να βρουν κρούσματα (όπως γράψαμε και στην αρχή αυτής της έρευνας). Επίσης ενώ είδαμε να επικυρώνονται με Πράξεις Νομοθετικού Περιεχομένου ένα κάρο απαγορευτικά μέτρα και αντεργατικές ρυθμίσεις με πρόσχημα την προστασία της δημόσιας υγείας, κάτι τέτοιο δε συνέβη με την περίπτωση των φυλακών.**

Αξιζει να σημειώσουμε ότι σε αυτή την ετοιμότητα του ελληνικού κράτους για να αντιμετωπίσει ενδεχόμενες αντιδράσεις από τους κρατούμενους, θεωρούμε ότι έπαιξε ρόλο και η εξέγερση στις ιταλικές φυλακές στις αρχές μάρτη όπου πολλοί κρατούμενοι των ιταλικών φυλακών εξεγέρθηκαν με βασική αφορμή την απαγόρευση επισκεπτηρίων. Προφανώς και δε δόθηκε η βαρύτητα που αντιστοιχούσε σε αυτές τις εξεγέρσεις καθώς οι δημαγωγοί και οι φίλοι της καραντίνας τότε μάς βομβάρδιζαν με φέρετρα από το Μπέργκαμο. Διαβάζουμε σχετικό απόσπασμα από μεταφρασμένο κείμενο που δημοσίευσε το alerta.gr (από μια ακροαριστερή κομμουνιστική οργάνωση): "8 & 9 Μαρτίου: Η κατάσταση στις φυλακές έγινε κρίσιμη. Οι αναταραχές άρχισαν λόγω της έλλειψης ενημέρωσης σχετικά με τους κινδύνους και τις διατάξεις που σχετίζονται με την κατάσταση εκτάκτου ανάγκης στα πλαίσια της εξάπλωσης του κορωνοϊού. Οι αναταραχές μετέπειτα έγιναν εξεγέρσεις, όταν μεταδόθηκε η είδηση ότι τα επισκεπτήρια στις φυλακές επρόκειτο να ανασταλούν, ενώ συγχρόνως δε λήφθηκε καμία μέριμνα για τον υπερσυνωστισμό, τις συνθήκες υγείας και ασφάλειας που επικρατούν στη συντριπτική πλειοψηφία των ιταλικών φυλακών. Αυθόρμητες εξεγέρσεις ξέσπασαν σε 27 φυλακές σε όλη την Ιταλία: από το Μιλάνο ως τη Φότζια, από το Παλιέρμο ως το Τορίνο.

Περισσότεροι από 6000 κρατούμενοι συμμετείχαν στις εξεγέρσεις, 13 εκ των οποίων πέθαναν, ενώ δεκάδες κατάφεραν να δραπέτεύσουν. Τα αιτήματα των εξεγέρσεων ήταν τα εξής: αναβάθμιση των μέτρων υγειονομικής περίθαλψης και προστασίας και χορήγηση αμνηστίας" (τα bold δικά μας).

Στην Ελλάδα μπορεί και να μην ακουγόταν σχεδόν τίποτα για τις φυλακές αλλά στις 9 απρίλη οι κρατούμενες στις γυναικείες φυλακές Θήβας ξεσηκώθηκαν με αφορμή το θάνατο-κρατική δολοφονία της Αζιζέ Ντεμίρογλου 42 ετών, η οποία διαμαρτυρόταν το προηγούμενο βράδυ ότι πονούσε στο στήθος, αλλά αντί για μεταγωγή στο νοσοκομείο δέχτηκε απειλές και τελικά ξεψύχησε στο κελί της. Στις εν λόγω φυλακές είχε πεθάνει ενάμιση μήνα πριν κι άλλη κρατούμενη (η Γεωργία Τριανταφύλλου) με τον ίδιο τρόπο, δηλαδή φώναζε ότι δεν ήταν καλά, δεν τη μετέφεραν στο νοσοκομείο με αποτέλεσμα να πεθάνει μες στη φυλακή. Κι αν για τους εκτός των τειχών είχε ήδη γίνει δύσκολη η πρόσβαση σε νοσοκομείο για οποιαδήποτε άλλη ασθένεια πλην Covid, μπορούμε να καταλάβουμε πόσο πιο δύσκολο ήταν για τους κρατούμενους που έτσι κι αλλιώς και προ covid αρνούταν να τους στείλουν σε νοσοκομεία με αποτέλεσμα πολλούς θανάτους [χαρακτηριστικό παράδειγμα ο 37χρονος πολύτεκνος πατέρας Σελίμ Ζερολάρι που πέθανε τη Δευτέρα του Πάσχα στις φυλακές μαλανδρινού από μια φλεγμονή στο δόντι. Ενώ παραπονιόταν για μια βδομάδα, ακόμα κι όταν τον μετέφεραν σε κέντρο υγείας, δεν αντιμετώπισαν το περιστατικό λόγω κορονοϊού και του έδωσαν απλά αντιβίωση. Ανάλογο περιστατικό είχε γίνει το 2018 σε αυτές τις φυλακές όταν ένας 26χρονος πέθανε από την ίδια αιτία.] Οι κρατούμενες με τη μικρή τους εξέγερση κατάφεραν να δώσουν λίγη δημοσιότητα σχετικά με το τι γινόταν στις φυλακές και να αναγκάσουν να μιλήσουν ακόμα και κάποιους από αυτούς που έβραζαν πλάτη στις κορονομεθοδεύσεις της κυβέρνησης, αλλά το ζήτημα των φυλακών ξεχάστηκε πάλι γρήγορα, ενώ η τρομοεκστρατεία πειθάρχησης του πληθυσμού συνεχιζόταν κανονικά. [για περισσότερα σχετικά βλ. σχετικό κείμενο στο τέλος, όπου παραθέτουμε αποσπάσματα από κείμενο της πολιτικής κρατούμενης, μέλους του Επαναστατικού Αγώνα, Πόλας Ρούπα]

Ιταλοί μπάτσοι απωθούν συγγενείς κρατουμένων που μαζεύτηκαν έξω από τις φυλακές να διαμαρτυρηθούν και να στηρίξουν τους ανθρώπους τους που εξεγέρθηκαν.

Στις 5 μάη τελειώνει το lockdown με τη μορφή που είχε από 23 μάρτη για τους εκτός των τειχών, και στις 18 μάη αίρονται κάποια λίγα από τα περιοριστικά μέτρα και στις φυλακές (π.χ. επιτρέπονται τα κλειστά επισκεπτήρια και η εισαγωγή τροφίμων και ρουχισμού) ενώ από 29 μάη θα επιτρέπονται και οι μεταγωγές κρατουμένων για ιατρικές εξετάσεις [μικρή παρένθεση: όταν λέμε “επιτρέπονται ξανά κάποια πράγματα στις ελληνικές φυλακές”, πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας ότι γενικά στις φυλακές, είναι άλλο το τι ισχύει τυπικά/νομικά και άλλο το τι εφαρμόζεται πραγματικά. Για να μην ξεχνιόμαστε.] Σε άρθρο του Βήματος στις 17 μάη διαβάζουμε επίσης τα εξής: “Σημειώνεται ότι το προηγούμενο διάστημα λόγω κορονοϊού συζητήθηκε η απελευθέρωση, με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου και συγκεκριμένους όρους, περίπου 1.000 κρατουμένων με πολύ ελαφριές παραβάσεις, αλλά δεν υλοποιήθηκε γιατί δεν κρίθηκε απαραίτητο. «Μέχρι σήμερα δεν υπήρξαν κρούσματα κορονοϊού σε κανένα κατάστημα κράτησης της χώρας και με τα μέτρα που έχουν ληφθεί πιστεύουμε πως δεν θα υπάρξουν», δήλωσε η κ. Νικολάου”. Φυσικά και δεν κρίθηκε απαραίτητο από το ελληνικό κράτος γιατί ο μόνος τρόπος να “κριθεί κάτι τέτοιο απαραίτητο” ήταν να πιεστεί η κυβέρνηση να το κάνει. Κάπως έτσι 3 μήνες μετά φτάνουμε στις 13 Αυγούστου όπου επανέρχονται όλα τα προηγούμενα περιοριστικά μέτρα και απαγορεύσεις και η Νικολάου δηλώνει: “Η συνεχής και ανησυχητική αύξηση των κρουσμάτων κορονοϊού στη χώρα μας, επιβάλλει την αναγκαιότητα να εφαρμόσουμε σημαντικά προληπτικά μέτρα, προκειμένου να αποτρέψουμε την πιθανότητα εμφάνισης κρούσματος σε έναν ευαίσθητο υγειονομικά χώρο, όπως είναι αυτός των Καταστημάτων Κράτησης... Τα μέτρα αυτά, παρά τις όποιες δυσχέρειες μπορεί να επιφέρουν, είναι ιδιαίτερος σημαντικά για την υγειονομική θωράκιση των φυλακών της χώρας. Σημειώνεται ότι είναι τα ίδια, που, σε συνδυασμό με έτερα επί μέρους μέτρα, τα οποία, αν χρειαστεί θα ενταχθούν εκ νέου στον σχεδιασμό μας, απέτρεψαν την εμφάνιση του ιού εντός των Καταστημάτων Κράτησης, μία εξέλιξη που θα είχε ανυπολόγιστες συνέπειες” (εφτ, 13/08/20). Από τη μία “η εμφάνιση του ιού θα έχει ανυπολόγιστες συνέπειες”, από την άλλη ούτε μισή αποφυλάκιση. Γιατί είναι ζήτημα απλής λογικής ότι τα όποια μέτρα αποφυλάκισης τα παίρνεις πριν μπει ο ιός σε μια κλειστή δομή/κοινότητα όπως οι φυλακές και όχι μετά που θα έχουν κολλήσει όλοι. Αλλά βλέπεις **το δικαίωμα του ελληνικού κράτους “λέω ό,τι θέλω κι ας μην υπακούει ούτε καν στους κανόνες της λογικής”, του παραχωρήθηκε πολύ νωρίς από τους φίλους της καραντίνας.**

Εν τω μεταξύ ο συριζα αρχίζει δειλά δειλά από τον Αύγουστο, και πιο έντονα αργότερα, να αλλάζει τακτική απέναντι στην κυβέρνηση και να ξεκινάει μια κάποια αντιπολίτευση στους κυβερνητικούς χειρισμούς. Το βασικό του αφήγημα είναι ότι “βάλαμε πλάτη κάποιους μήνες στην κυβέρνηση όσον αφορά την πανδημία αλλά τώρα πια αυτό δε θα το κάνουμε χωρίς προϋποθέσεις”.

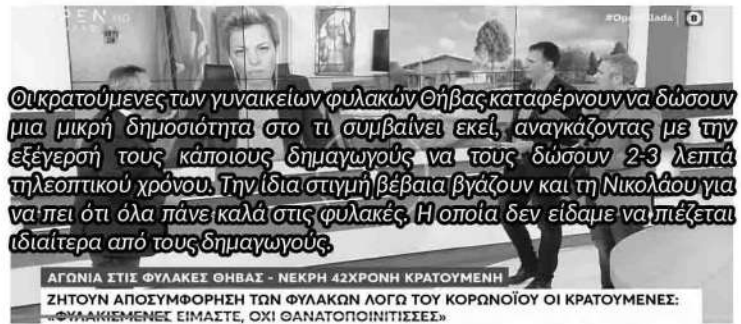
Ο συριζα δηλαδή, αλλά και όσοι επέλεξαν να βάλουν πλάτη στην κυβέρνηση, αναλαμβάνει όσο πιο επίσημα μπορεί το δικό του κομμάτι της ευθύνης και για τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν στις ελληνικές φυλακές εις βάρος ενός μεγάλου κομματιού της ελληνικής κοινωνίας. Οι του συριζα θα έπρεπε να γνωρίζουν (και είμαστε σίγουροι ότι το γνωρίζουν) ότι **όταν κηρύττεις μονομερή εκεχειρία με τον όποιο εχθρό, απλά του δίνεις το ελεύθερο να κάνει ό,τι θέλει και να συνεχίσει το δικό του πόλεμο κερδίζοντας όλο και περισσότερες και καλύτερες θέσεις μάχης από τις οποίες δεν πρόκειται να κάνει πίσω επειδή κάποια στιγμή αποφάσισες να κάνεις μια κάποια αντιπολίτευση** (για να τηρήσεις και τα προσήματα). Και οι κύριοι του συριζα και όσοι επέλεξαν να βάλουν πλάτη στις κυβερνητικές κορονομεθοδεύσεις για κάποιους κρίσιμους για πολλά ζητήματα μήνες, και συμπεριφέρθηκαν σαν υπεύθυνη συστημική πολιτική δύναμη που δε θα έβαζε προσκόμματα στην κυβέρνηση, γνώριζαν πολύ καλά ότι αυτό θα είχε επιπτώσεις και στο ζήτημα των δικαιωμάτων των κρατουμένων. Κι αν αναφερόμαστε στο συριζα, το κάνουμε γιατί υποτίθεται ότι αυτή η πολιτική τάση (εκπροσωπώντας και ένα κομμάτι του προοδευτικού τμήματος της κοινωνίας) εξέφραζε πάντα ένα λόγο υπέρ των δικαιωμάτων των κρατουμένων. Τι περίμενε λοιπόν, όποιος κήρυξε μονομερή εκεχειρία με την κυβέρνηση λόγω της “υγειονομικής κρίσης”; Ότι η κυβέρνηση δε θα προχωρούσε με δραστικές όσον αφορά τις κατασταλτικές της μεθοδεύσεις; Και όλο αυτό δεν ξεπλένεται με την όποια φτηνή αντιπολίτευση (εκτός κι αν το σχέδιο βέβαια είναι να αφήσουμε την κυβέρνηση ανενόχλητη να τσακίσει ό,τι δικαίωμα υπάρχει και δεν υπάρχει προκειμένου να έχουμε κάτι να αντιπολιτευτούμε μετά).

Αυτό που κάνει ακόμα χειρότερη την παραπάνω μονομερή εκεχειρία με το κράτος είναι ότι **ήδη από την αρχή της πρώτης καραντίνας η Ένωση Ελλήνων Ποινολόγων (η οποία δεν είναι κάποια επαναστατική ή ριζοσπαστική οργάνωση) είχε προτείνει από τις 30/03/20 σχέδιο διάταξης νόμου για την προστασία των κρατούμενων από την πανδημία** (δημοσιεύτηκε στο περιοδικό της αλλά αναπαρήχθη και από αρκετά διαδικτυακά μήντια, και μάλιστα λίγες μέρες πριν η κυβέρνηση είχε “διαρρεύσει” κι αυτή από τη μεριά της ότι επρόκειτο να αποφυλακίσει περίπου 1.500 κρατούμενους λόγω κορονοϊού). **Δηλαδή υπήρχε το πλαίσιο για τη διεκδίκηση των όποιων αιτημάτων και από μία όσο δεν πάει άλλο θεσμική φωνή, και αυτή τη φορά ήταν πιο δύσκολο για το όποιο συντηρητικό κοινό να μιλήσει για “παράλογα αιτήματα” των κρατουμένων.** Ανάμεσα σε άλλα η Ένωση Ελλήνων Ποινολόγων αναφέρει την αποφυλάκιση υπό τον όρο της ανάκλησης όσων κρατούμενων η ποινή δεν υπερβαίνει τα 5 χρόνια και το ίδιο και για όσους έχουν ποινή άνω των 5 χρόνων αλλά θα τη συμπλήρωναν εντός του 2020. Επίσης όσοι κρατούμενοι έχουν συμπληρώσει το 70ό έτος της ηλικίας τους ή θα το συμπλήρωναν εντός του 2020 να εκτίσουν το υπόλοιπο της ποινής τους (ανεξαρτήτως του ύψους αυτής) στην κατοικία τους, ενώ προσθέτουν ότι πρέπει να ανασταλεί η εκτέλεση ποινών φυλάκισης που υπερβαίνουν τα πέντε έτη ή ποινών κάθειρξης έως δέκα έτη που εκτίονται δυνάμει αποφάσεων πρωτοβαθμίων δικαστηρίων, κατά των οποίων εκκρεμούν εφέσεις των καταδικασθέντων (με τον όρο να παρουσιάζονται δυο φορές το μήνα στο αστυνομικό τμήμα).

Όλα τα παραπάνω προτείνουν να έχουν ισχύ ως τις 31/12/20 (ανέφεραν επίσης σα θεσμική οργάνωση που είναι ότι από τα έκτακτα μέτρα εξαιρούνται τα εγκλήματα τα οποία συνδέονται, κατά τεκμήριο, με αυξημένο κίνδυνο για την δημόσια τάξη και την ασφάλεια των πολιτών). Προφανώς το παραπάνω σχέδιο νόμου έμεινε στα χαρτιά και δεν ψηφίστηκε ποτέ (κυρίως λόγω αντιδράσεων από την κοινοβουλευτική ομάδα της ΝΔ), ενώ έχει σημασία και η αιτιολογική έκθεση που το συνόδευε που λέει ότι "Οι κρατούμενοι στα σωφρονιστικά καταστήματα της χώρας είναι εκτεθειμένοι σε μείζονα κίνδυνο λόγω του συγχρωτισμού τους σε στενούς χώρους, των δυσμενών συνθηκών υγιεινής και της πλημμελούς ιατρικής περίθαλψης. Εξ άλλου αρκετοί από αυτούς ανήκουν στις ευπαθείς ομάδες λόγω προβλημάτων υγείας ή προχωρημένης ηλικίας", ότι "ενδείκνυται η αναστολή εκτέλεσης προσμένων αποφάσεων πρωτοβαθμίων δικαστηρίων, ενόψει της αδυναμίας εκδίκασης των αιτήσεων αναστολής κατ' άρθρ. 497 ΚΠΔ, λόγω της αναστολής λειτουργίας των δικαστηρίων, αλλά και της καθυστέρησης της εκδίκασης των εφέσεων που εκκρεμούν λόγω της ματαίωσης των δικασίμων", ότι οι προφυλακίσεις πρέπει αυτή την περίοδο να μειωθούν όσο γίνεται, και ότι "Τα προτεινόμενα μέτρα αφενός μεν θα προστατεύσουν τη ζωή και την υγεία όσων θα απολυθούν από τις φυλακές, αφετέρου δε θα συμβάλουν στην καλύτερη μέριμνα για όσους παραμείνουν κρατούμενοι, εξασφαλίζοντας γι' αυτούς καλύτερες συνθήκες υγιεινής και προστασίας". Επίσης στο τέλος για να στηρίξουν περαιτέρω τις προτάσεις τους και να προλάβουν τους όποιους συντηρητικούς επικριτές (π.χ. τα Νέα που ανέφεραν σε άρθρο στις 06/04/20 ότι "Είναι απορίας άξιο ότι υπέρ της ευρείας αποφυλάκισης τάσσονται ορισμένοι νομικοί-ποινικολόγοι") έκριναν σκόπιμο να αναφέρουν ότι "ανάλογες προς τις προτεινόμενες ρυθμίσεις έχουν ψηφιστεί ή προγραμματιστεί σε πολλές χώρες, όπως η Γερμανία, η Πολωνία, η Ιταλία, η Μ. Βρετανία, οι ΗΠΑ και ο Καναδάς" (κάτι που ίσως εξηγήει λίγο καλύτερα πώς μια τέτοια ένωση έκανε τέτοιες σχετικά προοδευτικές προτάσεις).

Από κει και πέρα, τους τελευταίους 2-3 μήνες ανακοινώνεται σιγά σιγά ότι βρίσκονται μες στις φυλακές κρατούμενοι θετικοί στην covid-19, οι κρατούμενοι συνεχίζουν να κινητοποιούνται όσο μπορούν, αλλά η κυβέρνηση εξακολουθεί να μην αποφυλακίζει κανέναν. Και γιατί να το κάνει άλλωστε; Επειδή το υποσχέθηκε για να καθησυχάσει τους κρατούμενους; Και πάλι συνεχίζεται το ίδιο αφήγημα βάσει του οποίου δεν υπάρχουν κρούσματα στις φυλακές άρα δεν εφαρμόζουμε καμία αποφυλάκιση. Βέβαια ακόμα κι όταν εμφανίστηκε ο ιός στις φυλακές η Νικολάου μπορούσε να δηλώνει ότι δε συντρέχει λόγος ανησυχίας γιατί μιλάμε για λίγα κρούσματα. **Κάπως έτσι μια τριανταριά κρούσματα, στη Μάνδρα Αττικής π.χ., είναι αρκετά για να κηρυχτεί μια ολόκληρη περιοχή κατεχόμενη από τις κατασταλτικές δυνάμεις προκειμένου όπως λένε να μην εξαπλωθεί ο ιός, αλλά για 100 κρούσματα σε μια κλειστή δομή όπως η φυλακή δε συντρέχει λόγος ανησυχίας. Δεν πρόκειται τόσο για κάποια κυβερνητική αντίφαση όσο για τη σιγουριά, την αυτοπεποίθηση, την αλαζονεία και τη φόρα που έχουν πάρει τους προηγούμενους μήνες (την οποία τους έδωσε η ευρεία "πολιτική συναίνεση λόγω υγειονομικής κρίσης").**

Εν τω μεταξύ ψηφίζονται νέες τροποποιήσεις στο σωφρονιστικό κώδικα που κάνουν ακόμα πιο δύσκολο για πολλούς κρατούμενους το να πάρουν άδεια (αφού πρέπει να εκτίσουν μεγαλύτερο χρόνο στις φυλακές για να το δικαιούνται) και μειώνονται οι μέρες αδειών. Είπαμε, το κράτος δεν κάνει κανενός τύπου εκεχειρία.

Ας δούμε λίγο και τι γίνεται σε άλλες χώρες σχετικά.

Πριν κάτι μέρες το ειδησεογραφικό πρακτορείο Bloomberg, σύμφωνα με μια λίστα που ανανεώνει κάθε μήνα σχετικά με τη διαχείριση της covid, ανέφερε ότι σε σύνολο 53 χωρών που είναι στη λίστα, η Ελλάδα βρίσκεται στην 50ή θέση (και είναι η χειρότερη στην Ευρώπη) με βασικά κριτήρια τη γενικότερη κατάσταση της covid με τα κρούσματα και τους θανάτους που αποδίδονται σε αυτή αλλά και την ποιότητα ζωής στην οποία υπολογίζονται η αυστηρότητα του lockdown, η ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών, η πρόβλεψη για το μέλλον της οικονομίας, η ανταπόκριση του συστήματος υγείας, αλλά και πόσο άλλαξε η ζωή των πολιτών. Για τους κρατούμενους των ελληνικών φυλακών μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι η Ελλάδα είναι μία από τις χειρότερες χώρες να ζεις εν μέσω της όλης κατάστασης με την covid.

Σε έκθεση του συμβουλίου της Ευρώπης την περασμένη άνοιξη με στοιχεία μέχρι μέσα Απριλίου διαβάζουμε ότι στην Ευρώπη λόγω κορονοϊού αποφυλακίστηκαν 128.000 κρατούμενοι. Βέβαια κοιτώντας την έρευνα καλύτερα βλέπουμε ότι οι 102.944 αποφυλακίστηκαν στην Τουρκία, αλλά για κάποιο λόγο την περιλαμβάνουν στην Ευρώπη όσον αφορά αυτή την έρευνα για τις φυλακές. Για να το δούμε σε ποσοστά η **Τουρκία αποφυλάκισε μεταξύ 15 Απριλίου και 4 Μαΐου το 35,3% των κρατουμένων στις τουρκικές φυλακές** (εξαιρώντας βέβαια τους πολιτικούς κρατούμενους). Κάπως περίεργο για μας που έχουμε μεγαλώσει με το "εξπρές του μεσονυκτίου" και το ότι η Τουρκία σε σχέση με την Ελλάδα είναι η κατεξοχήν αυταρχική χώρα. Ας δούμε και κάποια άλλα νούμερα. Η **Ισπανία αποφυλάκισε το 7,4% του πληθυσμού των φυλακών** (με την περιοχή της Καταλονίας να φτάνει το 17%), η **Κύπρος το 15,9%**, η **Πορτογαλία το 14,8%**, η **Γαλλία το 14,4%** (όχι μόνο λόγω covid εδώ αλλά και γι' αυτό), η **Νορβηγία το 13,3%**, η **Ιταλία το 9,4%** και πάει λέγοντας. Μάλιστα αυτές οι αποφυλακίσεις έγιναν τον περασμένο Απριλίο, τότε που είχε μεγαλύτερο νόημα και δεν περιμέναμε να εξαπλωθεί πρώτα ο ιός στις φυλακές "και μετά

Ας δούμε και τι λένε και οι ίδιοι οι κρατούμενοι.

Από την άλλη, το ελληνικό κράτος δεν αποφυλάκισε κανέναν λόγω κορονοϊού. Και εξακολουθεί να πράττει έτσι. Και όχι μόνο δεν αποφυλάκισε κόσμο αλλά να σημειώσουμε ότι σε επόμενη μελέτη που βγήκε από το συμβούλιο της ευρώπης, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία που μαζεύτηκαν από 43 χώρες, **οι μόνες ευρωπαϊκές χώρες οι οποίες είχαν υψηλότερο αριθμό κρατουμένων (της τάξης του πάνω από 4%) τον Ιούνη του 2020 σε σχέση με το γενάρη του 2020 ήταν η Ελλάδα και η Σουηδία** (με τη Σουηδία να το εξηγούν κάπως με τη λογική ότι δεν εφαρμόσε κάποιο σκληρό λοκντάουν, άρα η ζωή -οπότε και η όποια παράβαση των νόμων- συνεχίστηκε κανονικότερα απ' ό,τι σε άλλες χώρες). Για να δούμε και τι συμβαίνει εκτός ευρώπης, θα αναφέρουμε άλλη μια χώρα που θεωρείται από τις πιο αυταρχικές, **το Ιράν, όπου ήδη από το Μάρτη απελευθέρωσε λόγω κορονοϊού 85.000 κρατούμενους** (συμπεριλαμβανομένων και πολιτικών) (cnn, 17/03/20).

Προλαβαίνοντας κακοπροαίρετους ας πούμε το προφανές. Όλες οι φυλακές όπου γης είναι άλλο ένα δείγμα της κρατικής βαρβαρότητας. Έχει όμως τη σημασία του να βλέπουμε και κάποια στοιχεία και να τα αναδεικνύουμε προκειμένου να σπάσουμε κάποιους βολικούς και εφησυχαστικούς μύθους σχετικά με το κράτος του οποίου έτυχε να είμαστε υπήκοοι. **Μύθοι με πολιτική χρήση που θέλουν να παρουσιάζουν την Ελλάδα στο δημοκρατικό/ευρωπαϊκό στρατόπεδο του Διαφωτισμού και των δικαιωμάτων σε σχέση με τις "πιο βάρβαρες/αυταρχικές χώρες", προκειμένου να αποκρύβονται στη μέση κοινωνική συνείδηση τα εγκλήματα του ελληνικού κράτους.** Συγκρινόμενα με στερεοτυπικές συνήθως εικόνες άλλων κρατών που παρουσιάζονται ως πιο αυταρχικά*. Επίσης αναδεικνύεται ότι η επίκληση του ελληνικού κράτους σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες έχει να κάνει μόνο όταν είναι να αντιγράψει και να δικαιολογήσει σκληρότερα λοκντάουν, και όχι όταν είναι να αποφυλακίσει κάποιους κρατούμενους ή να ανοίξει τα πανεπιστήμια και τα σχολεία για παράδειγμα.

*[Μικρή σημείωση: Αποφεύγουμε όσο μπορούμε να διαμορφώνουμε και να εκφράζουμε άποψη για χώρες, κράτη και κοινωνίες, παίρνοντας ως βάση την προπαγάνδα των δημαγωγών (των δυτικών κυρίως μμε). Κι αυτό επειδή αυτή η προπαγάνδα και τα στερεότυπα που δημιουργεί και αναπαράγει, τις περισσότερες φορές αποτελούν παραμορφωτικό καθρέφτη όσον αφορά το τι πραγματικά συμβαίνει. Και φυσικά όλη αυτή η προπαγάνδα δε γίνεται για το "καλό της ενημέρωσης" αλλά έχει πολιτικούς σκοπούς και συμφέροντα να υπηρετήσει, και η όποια άκριτη υιοθέτησή της χωρίς περαιτέρω ψάξιμο και διάβασμα πίσω από τις γραμμές σίγουρα δεν εξυπηρετεί τους όποιους ριζοσπαστικούς σκοπούς.]

Θεωρούμε πάντα βοηθητικό να αναφέρουμε τι λέγεται ακόμα και από κάποιους επίσημους θεσμούς, αλλά επειδή **θεωρούμε ότι αυτοί που πρέπει να έχουν τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο σχετικά με τις φυλακές είναι οι ίδιοι οι κρατούμενοι**, θα κάνουμε παρακάτω μια μικρή απόπειρα να δούμε τι λένε οι ίδιοι και τι αιτήματα έχουν. Κι αυτό γιατί ένα από τα πιο βασικά καθήκοντα των εκτός των τειχών αλληλέγγυων σε αυτούς που βιώνουν την καταπιεστική συνθήκη του εγκλεισμού, είναι η προσπάθεια μεταφοράς του λόγου τους και των αιτημάτων τους (ασχέτως πολιτικής διαφωνίας).

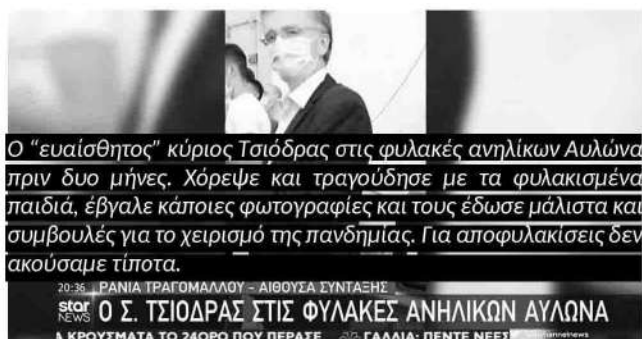
Από άρθρο του ανεξάρτητου δημοσιογραφικού site inside story (13/05/20) διαβάζουμε: "Παράλληλα όμως η αναστολή της λειτουργίας των δικαστηρίων λόγω κορονοϊού, η οποία παρατάθηκε μέχρι τις 15 Μαΐου, δημιουργεί πρόσθετες δυσκολίες στις φυλακές. «Κανονικά το 70-80% των προφυλακισμένων που είναι μέσα για πρωτόδικο αποφυλακίζεται στο δικαστήριο, με αναστολή οι περισσότεροι. Άρα σκέψου πόσες προσαγωγές έγιναν συλλήψεις και μετά προφυλακίσεις και θα καταλάβεις πώς μέσα σε ένα τόσο μικρό διάστημα από τότε που ξεκίνησε ο κορονοϊός **εμείς αντί να αποσυμφορίσουμε, συμφορίζουμε**» λέει στο inside story ο κρατούμενος στις Φυλακές Κορυδαλλού με τον οποίο συνομιλήσαμε" (τα bold δικά μας).

Στη 01/12/20 301 κρατούμενες γυναίκες των φυλακών θήβας σε κείμενό τους που εστάλη και υπό τη μορφή υπομνήματος στο υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, στο υπουργείο Υγείας, στο υπουργείο Δικαιοσύνης, στην Πρόεδρο της Δημοκρατίας, αναφέρουν: "Για μια ακόμα φορά ζητάμε το αυτονόητο, αυτό που έπρεπε να είχε ήδη γίνει, αυτό που ζητούσαμε από την αρχή της πανδημίας: **Να γίνει αποσυμφόρηση των φυλακών**". Και δε μιλάνε γενικά αλλά παρακάτω συγκεκριμενοποιούν τα αιτήματά τους λέγοντας: "Να αποφυλακιστούν άμεσα οι άρρωστες/οι, οι υπερήλικες, οι μητέρες με ανήλικα παιδιά, οι έγκυες. Δηλαδή, όλοι όσοι ανήκουν στις ομάδες υψηλού κινδύνου...**Να αποφυλακιστούν όσες/όσοι έχουν εκτίσει το 2/5 της ποινής τους μικτά, όσες/όσοι δηλαδή, έχουν μικρό υπόλοιπο ποινής, ώστε να αποσυμφορηθούν οι φυλακές...Να βελτιωθούν οι συνθήκες κράτησης (διατροφή, θέρμανση) και να υπάρχουν ανθρώπινες συνθήκες νοσηλείας των αρρώστων...Να πάψει η ισχύς των πειθαρχικών που έχει επιβληθεί σε κρατούμενες των γυναικείων φυλακών Θήβας κατά την εξέγερση της 9/4...Έχουμε κάθε δικαίωμα στη ζωή και τη υγεία**".

Τρεις βδομάδες πιο πριν (09/11/2020) οι κρατούμενοι των φυλακών στα Διαβατά σε καταγγελία που έβγαλαν ανέφεραν αρχικά τις συνθήκες κάτω από τις οποίες ζουν. "Μας έχουν κλειδωμένους μέσα στους θαλάμους 10 άτομα μέσα σε 20 τετραγωνικά μέτρα που αναλογούν κανονικά σε 5 άτομα, χωρίς να μπορούμε να προσέχουμε την προσωπική μας υγιεινή. Μαζί μας βρίσκονται και όσοι έχουν διαγνωστεί θετικοί στον ιό. Χωρίς να μας παρέχουν χλωρίνη έτσι ώστε να μην μπορούμε να καθαρίσουμε τους θαλάμους μας, απορρυπαντικά και αντισηπτικά...

Δεν μπορούμε να δίνουμε τα ρούχα μας έξω και να μας φέρνουν καθαρά οι συγγενείς μας, καθώς το υπουργείο έχει απαγορεύσει λόγω κορονοϊού να μπορούν από έξω στο επισκεπτήριο να μας φέρνουν πράγματα... Στα Διαβατά όπως και στις υπόλοιπες φυλακές στην Ελλάδα ο βασικός άξονας της αντιμετώπισης της πανδημίας εντός των φυλακών δείχνει να εστιάζει στην αποτροπή της εισόδου του ιού, κυρίως μέσω των απαγορεύσεων βασικών λειτουργιών των φυλακών και σαφώς λιγότερο στην υγειονομική θωράκιση. Δεν έχουμε καμία περιθάλψη από ιατρική φροντίδα (χάπια, σιρόπια, βιταμίνες, αντιβιοτικά). Μας έχουν κλεισμένους στους θαλάμους για 15 μέρες. Δεν μας ανάβουν τα καλοριφέρ και ο κόσμος κρυώνει και εκτός από αυτό μας αναγκάζουν να έχουμε συνέχεια τα παράθυρα ανοιχτά, για να αερίζεται ο θάλαμος. Αυτή η κατάσταση είναι απαράδεκτη για ανθρώπινη επιβίωση στις φυλακές". Και παρακάτω αναφέρουν τα αιτήματά τους συγκεκριμενοποιώντας τι εννοούν όταν λένε αποσυμφόρηση των φυλακών: "Αποφυλάκιση σε κρατούμενους με υπόλοιπο ως έξι μήνες ακόμα και με ελαφρά πειθαρχικά παραπτώματα...Εις όρων απόλυση σε ηλικιωμένους κρατούμενους και ευπαθείς ομάδες με υποκείμενα νοσήματα...Άμεση αποφυλάκιση όσο είναι υπόδικοι για μικροαδικήματα...Μείωση ορίων αναστολής σε 2/5 της ποινής με τα ευεργετικά μεροκάματα για καθείρξεις ή 1/3 πραγματικό χρόνο κράτησης όπως ήταν στις προηγούμενες διατάξεις αποσυμφόρησης και 1/5 της ποινής με τα ευεργετικά μεροκάματα για φυλακίσεις για όλη τη διάρκεια της υγειονομικής κρίσης...Ασθενείς βαρυνιοίτες που δεν είναι δυνατόν να αποφυλακιστούν να μεταφέρονται σε δομές που υποστηρίζονται από μέτρα προφύλαξης...Προσέλευση προσωπικού μία ώρα νωρίτερα του ωραρίου για να υπόκεινται σε τακτικό έλεγχο rapid test σε κάθε βάρδια...Διακοπή ποινής σε κρατούμενους που περιμένουν να δικαστούν σε δεύτερο βαθμό και αναβάλλεται η δίκη τους για πάνω από έξι μήνες...Καμία προφυλάκιση για ελαφρά αδικήματα και τοξικοεξαρτημένους...Παροχή υγειονομικών υλικών (αντισηπτικά, μάσκες, λαστιχένια γάντια) για όλους τους κρατούμενους...Σχολαστικοί έλεγχοι και μέτρα καραντίνας για κάθε αναγκαστική προφυλάκιση...Σχολαστική απολύμανση όλων των υλικών που εισέρχονται στις φυλακές".

Επίσης από το μάρτη είχαν ξεκινήσει διαμαρτυρίες από τις γυναικείες φυλακές κορυδαλλού όπου σε κείμενά τους ανέφεραν τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης στις φυλακές και κατέληγαν σε συγκεκριμένα αιτήματα, σε επιστολές που είχαν δημοσιοποιήσει στις 14 και 20 μάρτη. Ανάλογο κείμενο με τη μορφή υπομνήματος στο υπουργείο προστασίας του πολίτη βγήκε και από τις αντρικές φυλακές κορυδαλλού, το οποίο συνυπέγραψαν 856 κρατούμενοι και κινείται στην ίδια κατεύθυνση με τα αιτήματα των γυναικείων φυλακών. Αυτές οι επιστολές κοινοποιήθηκαν επίσης στην Εισαγγελία Αθηνών και Πειραιώς, τον Άρειο Πάγο, το Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών και την Ολομέλεια Δικηγορικών Συλλόγων, τον πρόεδρο του Ιατρικού Συλλόγου Αθήνας και στο ΔΣ του Ιατρικού Συλλόγου Αθήνας, την ΕΙΝΑΠ.

Αναφέρουμε κάποια αιτήματά τους από τις 3 παραπάνω επιστολές (για λόγους χώρου δε μπορούμε να τις αναπαράξουμε ολόκληρες): "Χάρη σε όσους εκτίουν χαμηλές ποινές και σε όσους έχουν μικρό υπόλοιπο ποινής...Διακοπή προσωρινής κράτησης ως το δικαστήριο ή έως το τέλος της πανδημίας (αναλόγως το κατηγορητήριο)...Εφαρμογή των άρθρων 105 ΠΚ για έκτιση ποινής κατ' οίκον και 110ΠΚ για έκτιση ποινής κατ' οίκον με ηλεκτρονική επιτήρηση...Αποφυλάκιση αρρώστων, εγκύων, μητέρων με ανήλικα ακόμα και με τροποποίηση ποινών από την πρόεδρο της Δημοκρατίας...Άρρωστοι κρατούμενοι και μεγάλης ηλικίας ν' αποφυλακιστούν άμεσα...Άμεση αποφυλάκιση όσων δικαιούνται να αποφυλακιστούν με υπ' όρο απόλυση μέσα στο τρέχον έτος 2020 που εμφανίστηκε η θανατηφόρος ίωση...Άμεση αποσυμφόρηση των φυλακών με αποφυλάκιση όσων εκτίουν ποινές μικρότερες των 5 ετών...Άμεση αποφυλάκιση των ευπαθών ομάδων με την χρήση των άρθρων 110Α και 105 Π.Κ...Χορήγηση αδειών σε υπαλλήλους που παρουσιάζουν συμπτώματα (έστω και ελαφρά) ίωσης, όπως ισχύει για τον υπόλοιπο πληθυσμό...Απολύμανση στις φυλακές και πρόσβαση σε αντισηπτικά-μάσκες. Παραχώρηση πλυντηρίων σε όλες τις πτέρυγες για την καθαριότητα των κρατουμένων...Άμεση και αναλυτική ενημέρωση από ειδικούς ιατρούς των κρατουμένων για τα μέτρα που πρόκειται να ληφθούν. Επειδή είμαστε κρατούμενοι, δεν σημαίνει ότι δεν έχουμε δικαίωμα στην ενημέρωση σχετικά με την αντιμετώπισή μας."

Πάνω κάτω αυτά ισχύουν σε όλες τις φυλακές της χώρας και οι κρατούμενοι ζητούν τα ίδια πράγματα. Το υποκριτικό ενδιαφέρον των διάφορων ειδικών και των παρατρεχάμενων τους για τους ηλικιωμένους και τις ευπαθείς ομάδες δεν ισχύει προφανώς γι' αυτούς που είναι στις φυλακές. Και μιλάμε για ανθρώπους όπου οι συνθήκες διαβίωσης ήταν ούτως ή άλλως άθλιες και προ κορονοϊού και όπου άνθρωποι που μπορεί να μην είχαν σοβαρά προβλήματα υγείας πριν φυλακιστούν, είναι κάτι παραπάνω από σίγουρο ότι θα αποκτήσουν κάποια μόλις περάσουν την πόρτα της φυλακής. **Ακόμα και ο "ευαίσθητος" Τσιόδρας δε δάκρυσε για τους φυλακισμένους καθώς εκεί η κυβερνητική προπαγάνδα δε χρειαζόταν τα δάκρυά του** (αφού είναι κάπως δύσκολο ακόμα και για τους δημαγωγούς να χρεώσουν κάποιο νεκρό ηλικιωμένο/ευπαθή στις φυλακές σε κόσμο που αράζει σε κάποια πλατεία). Τον οποίο Τσιόδρα μάλιστα και λοιπούς ειδικούς επικαλέστηκε και η Νικολάου ήδη από την αρχή της καραντίνας ώστε να έχει μια επιστημονικό άλλοθι για τα εγκλήματά της λέγοντας ότι "Εξάλλου, τα μέτρα που λαμβάνουμε είναι υπό την καθοδήγηση του κ. Τσιόδρα και ειδικών επιστημόνων, οι οποίοι ενημέρωσαν σε ειδική σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε, με πρωτοβουλία μου, τους διευθυντές όλων των σωφρονιστικών καταστημάτων, όπως και εκπροσώπους των υπαλλήλων" (Πρώτο Θέμα, 18/03/2020). Και δε λέμε ότι ο αγαπημένος ειδικός των φίλων της καραντίνας πρότεινε τα απαγορευτικά μέτρα στις φυλακές, αλλά και αυτός και η περίφημη επιτροπή που μας κούναγαν και μας κουνάνε το δάχτυλο βρίζοντάς μας και λέγοντάς μας ότι θα δολοφονήσουμε τους ευπαθείς συνανθρώπους μας αν δεν υπακούσουμε σε κάθε παραλογισμό που εισηγούνται, δεν έβγαλαν και δε βγάζουν άχνα για την κατάσταση στις φυλακές και τη χρήσιμη αναφορά τους από καθάρματα σαν τη Νικολάου. Πέρα από κάποιες γενικόττες του Τσιόδρα τον περασμένο απρίλη που επισκέφτηκε τις φυλακές Αιτώνων μετά από επιστολή του διευθυντή της φυλακής λέγοντας "Τα μέτρα για τον κορονοϊό για τις φυλακές είναι πολύ σημαντικά... Σε περίπτωση συμπτωμάτων σε σωφρονιστικά καταστήματα θα πρέπει να υπάρξουν άμεσα ανταντακλαστικά από τους αρμόδιους. Οι κρατούμενοι είναι και θεωρούνται ευάλωτοι πληθυσμοί. Είμαστε σε διαβούλευση με το υπουργείο Δικαιοσύνης και Προστασίας για να δούμε τι είναι το καλύτερο να γίνει για αυτούς από τους πληθυσμούς". Γενικόττες και φυσικά κουβέντα περί αποφυλάκισης (έστω των ευπαθών).

ταξική διαχείριση και εγκλεισμός (ειδικά εν μέσω covid)

Βέβαια ένα χαρακτηριστικό των κρατούμενων στις ελληνικές φυλακές δεν είναι μόνο ότι από τη στιγμή που θα μπεις εκεί μέσα θα επιδεινωθεί η υγεία σου (βασικό κομμάτι του κρατικού σωφρονισμού κι αυτό) και ότι θα πας άκλαυτος, αλλά και ότι η πλειοψηφία των κρατούμενων ανήκουν στα πιο χαμηλά κοινωνικά στρώματα, στη βάση της ταξικής πυραμίδας (για να μην πούμε κάτω από αυτή). Θα αντιγράψουμε ένα μικρό απόσπασμα από μια έκδοση/μικρή έρευνα που είχε γίνει το δεκέμβρη του 2010 από τη συνέντευξη ενάντια στην ταξική και κοινωνική ειρήνη ΟΔΟΦΡΑΓΜΑ (και που βασίστηκε σε μεγάλο βαθμό σε άλλες ανάλογες δουλειές αντιεξουσιαστικών εγχειρημάτων): "...ας δούμε και ποιους στέλνει στη φυλακή η κωλοφάρα των δικαστών...η τεράστια πλειοψηφία των φυλακισμένων είναι άνθρωποι που βρίσκονται στον πάτο του βαρελιού ή κάπου εκεί κοντά. 1 στους 3 κρατούμενους είναι προφυλακισμένος που δεν έχει καταδικαστεί για κάτι αλλά περιμένει τη δίκη του (συνήθως 18 μήνες)!!! Το 40% είναι μέσα για παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών (μην πάει το μυαλό σας σε τίποτα μεγαλέμπορους) καθώς με την υπάρχουσα νομοθεσία σχεδόν όλοι οι τοξικομανείς χαρακτηρίζονται ως έμποροι! Πάνω απ' το 40% είναι αλλοδαποί (πολλοί εκ των οποίων μπήκαν μέσα για το λόγο και μόνο ότι δεν είχαν χαρτιά) ενώ η τεράστια πλειοψηφία είναι πάμφτωχοι που δεν είχαν καν τα χρήματα να εξαγοράσουν ακόμα και μικρές ποινές ή μικροπαραβάτες που παραβίασαν το νόμο για λόγους επιβίωσης. Επίσης μεγάλο μέρος είναι πρώην φυλακισμένοι που ξαναμπήκαν μέσα αφού κουβαλώντας το στίγμα του πρώην φυλακισμένου η μόνη διεξόδος που τους έμενε ήταν είτε μια σκατοπληρωμένη και υποτιμημένη δουλειά είτε η παραβατικότητα. Όλα αυτά δείχνουν τον ξεκάθαρα ταξικό χαρακτήρα του εγκλεισμού. Όσο πιο χαμηλά βρίσκεται κάποιος στην ταξική και κοινωνική ιεραρχία τόσες περισσότερες πιθανότητες έχει να φυλακιστεί."

Θεωρούμε ότι η κρατική διαχείριση της πανδημίας είναι ταξική (και τι άλλο θα ήταν δηλαδή;) με την έννοια ότι η εργατική τάξη και τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα πληρώνουν δυσανάλογα τόσο τις συνέπειες της ασθένειας όσο και των λοκντάουν και των κρατικών απαγορεύσεων. Το παράδειγμα της δυτικής αττικής είναι το πιο πρόσφατο. Οι αιχμάλωτοι μετανάστες και πρόσφυγες που τους τελευταίους δέκα μήνες στερούνται ακόμα και τα ελάχιστα δικαιώματα και ελευθερίες που έχουν είναι ένα άλλο. Ε λοιπόν, εκεί που αυτή η ταξική διαχείριση της covid βαραίνει κόκκινο είναι σίγουρα οι ελληνικές φυλακές.

[Μικρή σημείωση: Όλος ο δημαγωγικός συρφετός κατηγορεί εδώ και μήνες με λύσσα τη σουηδία χρεώνοντάς της ότι προκειμένου να φέρει την ανοσία της αγέλης άφησε τον ιό να εξαπλωθεί ανεξέλεγκτα σε φάση "όποιος κολλήσει, κόλλησε κι όποιος πεθάνει, πέθανε" (κάτι που όπως κάθε τι δημαγωγικό δεν ισχύει έτσι όπως το παρουσιάζουν καθώς και η σουηδία επέβαλλε και αυτή κάποια απαγορευτικά και άλλου τύπου μέτρα). Όταν το ελληνικό κράτος αφήνει στη μοίρα τους μερικές χιλιάδες κρατούμενους στις φυλακές και κάνει ό,τι ακριβώς κατηγορούν τη σουηδία ότι κάνει, τότε δεν τρέχει κάστανο.]

Από την εξέγερση στις φυλακές San Vittore στο Μιλάνο.

Αντί επιλόγου...

Όσοι έχουν κάνει τον κόπο να διαβάσουν τις απόψεις μας σχετικά με την κρατική διαχείριση της covid-19 έχουν καταλάβει ότι εκεί που τους τελευταίους μήνες το κράτος, οι ειδικοί του και οι δημαγωγοί του μάς τρομοκρατούν κάθε μέρα εδώ και 10 μήνες σχετικά με τη "χειρότερη ανθρωπιστική κρίση που έχει περάσει και τον ιό που θα αφανίσει την ανθρωπότητα", προσπαθούμε (όσο γίνεται) να μη χάσουμε το μυαλό μας και υποστηρίζουμε ότι με αφορμή έναν ιό με σχετικά χαμηλή θνητότητα επιχειρούν μια βίαιη αναδιάρθρωση των κοινωνικών σχέσεων εις βάρος ολόκληρων κοινωνικών κομματιών (και αυτό γίνεται πιο σαφές στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα). Θέλει μεγάλες δόσεις αφέλειας και απώθησης για να νομίζει κανείς πως ό,τι κερδίζουν τώρα εις βάρος μας θα είναι προσωρινό. Όσα περισσότερα αναχώματα φτιάξουμε τώρα ενάντια στις μεθοδεύσεις τους, τόσο καλύτερες (ή λιγότερο δυσμενείς για την ακρίβεια) θα είναι οι συνθήκες να αντιπαρατεθούμε μαζί τους στο άμεσο μέλλον.

Αυτή τη στιγμή εξακολουθούν σε μεγάλο βαθμό να έχουν ως κεκτημένο να λένε και να επιβάλλουν ό,τι θέλουν κι όποτε θέλουν (όσο αντιφατικό κι αν είναι αυτό), να μη δίνουν λογαριασμό σε κανέναν και να μην ελέγχονται ουσιαστικά (κάτι το οποίο κέρδισαν από τη γενικευμένη εθνική ενότητα που πέτυχαν τους πρώτους μήνες της καραντίνας με πρόσχημα την "υγειονομική κρίση"). Το ελληνικό κράτος τους τελευταίους μήνες έχει καταφέρει μια διπλή επιτυχία. Αφενός η όλη τρομοκρατική τους προπαγάνδα σχετικά με την covid συνεχίζεται απρόσκοπτα για να δικαιολογεί τα λοκντάουν (και γίνεται αποδεκτή από μεγάλα κοινωνικά και πολιτικά κομμάτια ως τέτοια), κι αφετέρου ακόμα κι όταν βάσει αυτής τους της προπαγάνδας μέσω απλής λογικής συνεπάγεται ότι πρέπει να πάρουν και κάποια μέτρα που δε συμφέρουν το κράτος και το κεφάλαιο, πάλι το ελληνικό κράτος δεν κάνει τίποτα προς αυτή την κατεύθυνση αφού δε δέχεται κάποια ουσιαστική πίεση για να το κάνει. Δηλαδή, ακόμα και εκεί που σύμφωνα με το δικό τους αφήγημα περί "ανθρωπιστικής κρίσης" θα μπορούσαν να πιεστούν και να πάρουν κάποια πραγματικά κοινωνικά ωφέλιμα μέτρα όπως η ενίσχυση των νοσοκομείων και των μέσων μαζικής μεταφοράς ή η καλύτερη διαβίωση των συνθηκών διαβίωσης για τους μετανάστες και τους φυλακισμένους, κατάφεραν σε μεγάλο βαθμό να παίξουν μπάλα μόνοι τους και το μόνο που εισπράττουμε είναι αντικοινωνική προπαγάνδα/βρίσιμο και απαγορευτικά μέτρα.

Είναι κάπως έτσι που μπορούν να μιλούν για υπερμετάδοση στα ΜΜΜ και ταυτόχρονα να μην προσλαμβάνουν κόσμο ούτε να βάζουν παραπάνω δρομολόγια, που μπορούν να μιλούν για φискаρισμένα νοσοκομεία και ταυτόχρονα να μην προσλαμβάνουν γιατρούς και υγειονομικό προσωπικό ούτε να ενισχύουν την από πάντα χάλια πρωτοβάθμια υγεία ώστε να μην πηγαίνει όλος ο κόσμος στα νοσοκομεία. **Κι αυτό γιατί ξέρουν ότι όπως τα απαγορευτικά μέτρα και οι διάφορες εκδοχές τους ήρθαν για να μείνουν και να χρησιμοποιηθούν και στο μέλλον, έτσι και τα όποια κοινωνικά ωφέλιμα μέτρα προς όφελος των από τα κάτω αναγκαστούν να πάρουν, δε θα τους είναι πολύ εύκολο να τα πάρουν πίσω “μετά την κρίση”.**

Είναι κάπως έτσι που μπορούν να μιλάνε για ευάλωτους πληθυσμούς στις φυλακές και ταυτόχρονα οι συνθήκες εγκλεισμού όχι μόνο να μη βελτιώνονται αλλά να χειροτερεύουν, που μπορούν να μιλούν για υπερσυνωστισμό στις φυλακές και να μην αποφυλακίζουν κανέναν. **Είναι κάπως έτσι που μπορούν να μας εκβιάζουν με τους ηλικιωμένους και τους ανοσοκατεσταλμένους προκειμένου να πειθαρχήσουμε στα μέτρα τους και ταυτόχρονα να τους αφήνουν στη μοίρα τους στις φυλακές.** Και όχι, καμία λύση δεν είναι η απομόνωση μες στη φυλακή όσων βρεθούν θετικοί στην covid. Η απομόνωση είναι ίσως το χειρότερο βασανιστήριο μες στις φυλακές και δεν πρέπει να γίνεται δεκτό για κανένα λόγο (ούτε για “υγειονομικούς λόγους” ούτε ως “λύση ανάγκης”). **Εν τέλει, ό,τι πάθει ο κάθε άνθρωπος που είναι μες στις φυλακές ήταν, είναι και θα είναι ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ και μόνο (και γι’ αυτό αποφεύγουν οι περίφημοι ειδικοί να το αναφέρουν σα ζήτημα).** Και η μόνη λύση, όχι καν από κάποια ριζοσπαστική ή επαναστατική σκοπιά, και ακόμα και σύμφωνα με τα λεγόμενα των κρατικών ειδικών, είναι η άμεση αποφυλάκιση (έστω για όσο διαρκεί η περίφημη “υγειονομική κρίση”) όσο το δυνατόν περισσότερων κρατουμένων με προτεραιότητα στους ηλικιωμένους και όσους έχουν προβλήματα υγείας και που η επαφή τους με το sars-cov-2 θα έχει περαιτέρω επιπτώσεις στην υγεία τους και τη ζωή τους.

Κι αν αναλογεί κάτι στους εκτός των τειχών είναι η ακόμα μεγαλύτερη στήριξη των όσο δεν πάει άλλο δίκαιων αιτημάτων των φυλακισμένων με βασικότερο αυτό για την αποφυλάκιση. Κλείνουμε αντιγράφοντας ένα απόσπασμα από μια ανταπόκριση ενός ιταλού συντρόφου από τον περασμένο μάρτη σχετικά με τις εξεγέρσεις στις ιταλικές φυλακές (η ανταπόκριση μεταφράστηκε στα ελληνικά από την Προλεταριακή Πρωτοβουλία): “Ένα άλλο σημαντικό στοιχείο προήλθε από μια άλλη φυλακή, από τις πρώτες που μοιράστηκαν αυτήν την αναγκαιότητα της εξέγερσης, από τη φυλακή Roggioreale της Νάπολης. Μια από τις μεγαλύτερες φυλακές όχι μόνο της Ιταλίας, αλλά μια από τις φυλακές με το μεγαλύτερο υπερπληθυσμό σε ολόκληρη την Ευρώπη. Πιθανότατα αποτέλεσε το πρώτο παράδειγμα πολιτικοποίησης αυτών των εξεγέρσεων, χάρη και στην παρέμβαση των συγγενών από έξω που άμεσα ανταποκρίθηκαν και ένιωσαν την οργή των κρατουμένων, καταφέροντας να της δώσουν υπόσταση εκτός των τειχών μέσα από αιτήματα απέναντι στην κυβέρνηση, τη διεύθυνση της φυλακής και τις “λύσεις” τους που

προέβλεπαν περαιτέρω εγκλεισμό. Οι προτάσεις τους ήταν λογικές όχι μόνο από πολιτική αλλά και από υγειονομική άποψη: το άδειασμα των φυλακών μέσα από την αμνηστία και την απονομή χάριτος ή τουλάχιστον με τη μετατροπή των καθείρξεων σε κατ’ οίκον περιορισμούς.” (τα bold και τα μεγεθυμένα δικά μας)

Παρακάτω κάποια αποσπάσματα από το κείμενο της Πόλας Ρούπα “ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ, “Οδοιπορικό” στις φυλακές Ελαιώνα” (13/04/20). Αξίζει να σημειώσουμε ότι η Ρούπα τέλη μάρτη μετέχθη εκδικητικά από τις γυναικείες φυλακές κορυδαλλού στη θήβα λόγω των κινητοποιήσεων που είχαν ξεκινήσει στον κορυδαλλό (το ίδιο συνέβη και με το Μαζιώτη που τον μετέγαγαν στις φυλακές δομοκού).

“Στην φυλακή του Ελαιώνα διεξαγόταν μια “άτυπη συζήτηση” για το τι πρέπει να κάνουμε... Είχε ήδη τεθεί ως πρόβλημα ότι ακόμα και αν δεν χτυπηθούν οι φυλακές από μια πανδημία του κορωνοϊού, πολλές/πολλοί κρατούμενες/οι κινδύνευαν να πεθάνουν και από άλλα προβλήματα υγείας, καθώς μεταγωγές κρατουμένων στα νοσοκομεία είτε δεν γίνονται καθόλου είτε στην καλύτερη περίπτωση γίνονται πολύ σπάνια. Η φυλακή Ελαιώνα όμως όπως πληροφορήθηκα από συγκατούμενες μου δύσκολα έστελνε επείγοντα περιστατικά στα νοσοκομεία ακόμα και μικρά παιδιά... Όσο για τα νοσοκομεία και την πρόσβαση σε αυτά είναι πολύ δύσκολη ενώ οι αντιδράσεις γυναικών σε αρνήσεις της υπηρεσίας να μεταφέρουν αυτές ή τα παιδιά τους στα νοσοκομεία “πληρώνονται” με πειθαρχικά τα οποία από ότι έχω διαπιστώσει, πέφτουν βροχή... η διαμαρτυρία μιας μητέρας κρατούμενης για να πάει το παιδί της στο νοσοκομείο “πληρώνεται” στη θήβα με περισσότερη φυλακή που στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι 1 χρόνος επιπλέον... Τα αμέτρητα περιστατικά κακής μεταχείρισης και ελλιπούς ιατρικής περίθαλψης (στην θήβα δεν υπάρχει γιατρός όλο το 24ωρο και τις αποφάσεις για ποιο περιστατικό θα πάει στο νοσοκομείο ή όχι το αποφασίζουν οι υπάλληλοι βάρδιας), η πίεση και το άγχος για την απειλή της πανδημίας και ο αποκλεισμός από τα νοσοκομεία λόγω του κορωνοϊού, σε συνδυασμό με μια πολιτική αυταρχικότητας, απειλών και τιμωρίας που εφαρμόζει η υπηρεσία ώστε να μην εκδηλώνονται διαμαρτυρίες και να μην αντιδρούν οι κρατούμενες είχε συμβάλει στην τεταμένη κατάσταση που υπήρχε στην φυλακή. Όλα αυτά τα γεγονότα και η καθυστέρηση του υπουργείου να προχωρήσει στην αποσυμφόρηση όπως είχε υποσχεθεί είχε μετατρέψει τη φυλακή σε μπαρουταποθήκη... Ο θάνατος της κρατούμενης Αζιζέ Ντεμίρογλου 42 ετών στις 9/4 τα ξημερώματα άναψε τη φωτιά της εξέγερσης... Δεν μπορούσαμε να αποκλείσουμε ότι νοσούσε από κορωνοϊό αφού κάποιες από το θάλαμό της μάς είπαν ότι είχε πυρετό αλλά δεν την θερμομετρούσαν καν. Όπως και να ‘χει σημασία έχει ότι πέθανε στη φυλακή. Την εξέγερση πυροδότησε ο θάνατός της, τα ψέματα της κυβέρνησης, η πίεση του φόβου μιας πανδημίας στη φυλακή και η μη πρόσβαση στα νοσοκομεία καθώς και η χρόνια πίεση από τις συνθήκες κράτησης. Η εξέγερση ως αναμενόμενο ξεκίνησε το πρωί της 9ης Απρίλη από την Ε’ πτέρυγα όπου πέθανε η Αζιζέ και που ως επί το πλείστον κρατούνται γυναίκες Ρομά... Οι φωτιές είχαν πνίξει τη φυλακή μαζί με τις φωνές αγανάκτησης των γυναικών ενάντια στην υπηρεσία, την υπεύθυνη υπάλληλο βάρδιας, την κυβέρνηση που δεν έχει κάνει την αποσυμφόρηση που είχε υποσχεθεί.

Εξάλλου πολλές κρατούμενες είναι “εγκλωβισμένες” λόγω της μη λειτουργίας των δικαστηρίων και κάποιες θα είχαν αποφυλακιστεί και άλλες είναι σε “εκκρεμότητα διαρκείας” η αποφυλάκισή τους περιμένοντας βουλεύματα που δεν έρχονται αφού εισαγγελείς και δικαστές βρίσκονται σε “διακοπές” λόγω κορωνοϊού και επιπλέον αντί να φεύγουν κρατούμενες/οι προστίθενται 100 περίπου νέοι κρατούμενοι καθημερινά σε φυλακές ήδη ασφυκτικά γεμάτες... Υπενθυμίζω όμως ότι το γεγονός που πυροδότησε την εξέγερση ήταν ο θάνατος μιας νέας γυναίκας, ένα έγκλημα για το οποίο όλες γνωρίζουν ότι υπεύθυνη είναι η υπηρεσία και το υπουργείο... Οι ψεύτικες υποσχέσεις του υπουργείου για αποσυμφόρηση ήταν ο κοινός λόγος της αγανάκτησης. Πολλές περίμεναν ότι θα αποφυλακίζονταν μεταξύ των οποίων και η Αζιζέ. Η απάντηση που έλαβε η υπηρεσία από γυναίκες Ρομά όταν ρωτήθηκαν ποιός τους έδωσε εντολή, ήταν ότι δεν είναι ζώα και έλαβαν τις απαντήσεις τους. Οι κρατούμενες έχουν αξιοπρέπεια και γνώμη όσο και αν αυτό δεν θέλουν να το καταλάβουν... Το βράδυ η εξέγερση σε όλη τη φυλακή είχε σταματήσει και η συζήτηση κινήθηκε στο πως συνεχίσουμε. Αποφασίσαμε να κρατήσουμε ως τις 11 τη φυλακή ανοικτή καθώς και τα μεσημέρια με αίτημα την αποσυμφόρηση των φυλακών και με προτεραιότητα στις ευπαθείς ομάδες κρατουμένων. Λίγη ώρα μετά το κλείσιμο και ενώ είχαμε μείνει λίγες γυναίκες έξω από τους θαλάμους, εισέβαλαν στην πτέρυγα MAT. Αριθμητικά MAT και υπάλληλοι ήταν περισσότεροι από εμάς. Τα MAT ως αναμενόμενο πραγματοποίησαν μια βίαιη εισβολή. Ούρλιαζαν, έβριζαν, πετούσαν σε γυναίκες καρέκλες, έσπαγαν πράγματα και χτύπησαν σοβαρά κρατούμενη που εγκλωβίστηκε έξω από τους θαλάμους. Η κρατούμενη πάσχει από σοβαρά προβλήματα υγείας και λαμβάνει ισχυρή φαρμακευτική αγωγή. Μεταξύ άλλων έχει και επιληψία και χτυπήθηκε και στο κεφάλι. Τα χτυπήματα αυτά θα μπορούσαν να είναι θανατηφόρα... πρώτη φορά διατάσσεται εισβολή MAT για να “αντιμετωπίσει” ένα μικρό αριθμό κρατουμένων που πραγματοποιούν μια ειρηνική διαμαρτυρία καθώς η εξέγερση είχε ήδη λήξει. Το γεγονός αυτό είναι μια καινοτόμα, μεγαλειώδης πρακτική καταστολής στην ιστορία των αγώνων στις φυλακές. Μια μελανή σελίδα για την κυβέρνηση και την υπηρεσία... Η εξέγερση στις φυλακές Ελαιώνα αιφνιδίασε τους πάντες. Κανένας δεν περίμενε σε αυτή τη φυλακή να γίνει ένα τέτοιο γεγονός. Όμως όπως γράψαμε γυναίκες της Γ’ πτέρυγας στο κείμενο με το οποίο ενημερώναμε για την εισβολή των MAT, ηθικοί αυτουργοί, υπαίτιοι της εξέγερσης είναι η κυβέρνηση, το υπουργείο και η υπηρεσία.”

Ας σημειώσουμε επίσης ότι ένα μήνα μετά επιβλήθηκαν βαριές πειθαρχικές ποινές σε 11 κρατούμενες εκεί (προφανώς χωρίς καμία αποδεικτική διαδικασία), με το βασικό ουσιαστικό λόγο να είναι ότι ενώ τους ζητήθηκε να καταδώσουν η μία την άλλη για να έχουν καλύτερη μεταχείριση, αυτές αρνήθηκαν.

Επί του πιεστηρίου:

Σήμερα (31/12/2020) κυκλοφόρησε ένα κείμενο από τις κρατούμενες των γυναικείων φυλακών Ελαιώνα-Θηβών σχετικά με το καθεστώς καραντίνας στις φυλακές και κάποια νέα τους αιτήματα, το οποίο παραθέτουμε παρακάτω.

“Από την έναρξη της πανδημίας ως κρατούμενες /οι υποβαλλόμαστε σε καθεστώς καραντίνας όταν εισερχόμαστε στη φυλακή, άλλοτε για 7 ημέρες, άλλοτε για 14, αναλόγως τις εντολές του αρμόδιου υπουργείου και τη πορεία της πανδημίας ενώ παράλληλα μας επιβάλλεται πλήθος απαγορεύσεων, όπως απαγόρευση επισκεπτηρίων, δεμάτων, ειδών ανάγκης (βιβλία, ρούχα κλπ), απαγόρευση αδειών. Το καθεστώς της καραντίνας έχει ως συνέπεια την επέκταση της κράτησής μας στη φυλακή, δεδομένου ότι δεν υπολογίζονται τα ημερομίσθια αφού αναγκαστικά και χωρίς να είναι δική μας επιλογή, απουσιάζουμε από την εργασία μας. Αν λάβουμε υπ’ όψιν ότι σε άλλες φυλακές όπου ο κορονοϊός έχει προσβάλλει κρατούμενους, αυτοί υποβάλλονται σε καραντίνα-αποκλεισμό στα κελιά τους και τους θαλάμους τους καθ’ όλο το 24ωρο για μεγάλα χρονικά διαστήματα που υπερβαίνουν τον ένα μήνα, γίνεται αντιληπτό πως η πανδημία και τα μέτρα εντός των φυλακών επιβαρύνουν με επιπλέον κράτηση πάρα πολλές/πολλούς κρατούμενες/ους. Στην ουσία έχουμε μια επιβολή επιπλέον ποινής στην επιβολή της ποινής, ατύπως και για λόγους υγειονομικού συμφέροντος. Όμως η κράτηση σε καθεστώς καραντίνας, δηλαδή 24ωρο εγκλεισμό σε κελιά και θαλάμους, είναι μια ακραία συνθήκη κράτησης και γι’ αυτό θα έπρεπε να υπολογίζεται ως διπλή έκτιση ποινής -μια ημέρα να υπολογίζεται για 2- δεδομένης και αντίστοιχης απόφασης που εφαρμόζεται για την κράτηση σε αστυνομικά τμήματα και σε χώρους των μεταγωγών, αφού αυτές οι συνθήκες κράτησης αναγνωρίζονται ως πολύ δύσκολες γιατί ο εγκλεισμός είναι σε 24 ωρη βάση, σε πολύ μικρούς χώρους, δίχως δυνατότητα προαυλισμού και ελεύθερης τηλεφωνικής επικοινωνίας. Δηλαδή, πρόκειται για τις ίδιες συνθήκες με αυτές που υποβαλλόμαστε σε καθεστώς καραντίνας. Ένα καθεστώς που συχνά βρισκόμαστε σε συνθήκες πλήρους απομόνωσης.

Επειδή είναι άδικο να μας επιβάλλεται αυτό το ειδικό καθεστώς ακραίου περιορισμού και απομόνωσης χωρίς τουλάχιστον να έχουμε την προβλεπόμενη για τέτοιες συνθήκες κράτησης διπλή επιμέτρηση ποινής, ζητάμε να επεκταθεί το μέτρο που ισχύει για τα αστυνομικά τμήματα-μεταγωγών και στις περιπτώσεις κράτησης σε καθεστώς καραντίνας και να υπολογιστεί αναδρομικά για όλες/ους τις κρατούμενες/ους από την έναρξη της πανδημίας. Άλλως η κράτηση σε καθεστώς απόλυτου εγκλεισμού και απομόνωσης όλο το 24ωρο, όπως αυτή που επιβάλλεται στη καραντίνα των κρατουμένων, θα έπρεπε να θεωρείται βασανιστήριο, αλλά και ως μέτρο εκδικητικό που αποβλέπει στην παράταση της φυλάκισης των κρατουμένων.”

** Το κείμενο αυτό κατατέθηκε εν είδη υπομνήματος συμπληρωματικά ως προς το υπόμνημα που καταθέσαμε την 1η/12/20 με αριθμό πρωτοκόλλου 19247 σχετικά με το αίτημά μας για την αποσυμφόρηση των φυλακών. Έχει αποσταλεί προς το υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και τη Βουλή των Ελλήνων.*

